

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 116.859 van 11 maart 2003
in de zaak A. 118.278XIV-9133.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat A.-S. ROGGHE,
 kantoor houdende te 7712 HERSEaux,
 Citadellaan 171

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Djiboutiaanse nationaliteit, op 18 maart 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2002 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 12 november 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 22 februari 2002;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 25 maart 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 5 december 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 januari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. GHILAIN, die loco advocaat A.-S. ROGGHE, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur Ch. LECHAT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij op 5 oktober 2001 België binnenkomt en zich op 8 oktober 2001 vluchteling verklaart; dat op 12 november 2001 de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing neemt tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 22 februari 2002 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 12 november 2002 tot weigering van verblijf bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is;

Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert dat luidt als volgt:

“Schending van de wet dd. 29 juli 1991 op de motivering.

Tegenpartij is van mening dat de authenticiteit van de verschillende convocaties kan worden betwijfeld. Zijn motivering bestaat in een persoonlijke opvatting omtrent de authenticiteit van documenten. De redenen om de echtheid van convocaties in twijfel te brengen zijn onvoldoende en niet aanvaardbaar.

Bovendien gebeurde de interview in aanwezigheid van een tolk van Somalië die een andere dialect spreekt dan verzoeker. Vragen werden in het engels gesteld en dan vertaald in een soort Afrikaans dialect voor verzoeker. Die taal stemt niet met de taal van verzoeker overeen. Het blijkt dus normaal dat er soms kleine verschillen bestaan tussen versies van verzoeker en zijn echtgenote. Er dient opgemerkt te worden dat de kleine teenstrijdigheden onvoldoende zijn om de echtheid van het verhaal te betwisten en betreffen een onderzoek ten gronde en niet de eerste examens om te bepalen of de asielaanvraag kennelijk ongegrond is.

Overschrijding van macht.

Tegenpartij baseert zich op een interview die in het engels met een tolk van Somalië werd gevoerd. Verzoeker had moeilijkheden om alle vragen en antwoorden precies te verstaan. Tegenpartij heeft geen rekening daarmee gehouden.”.

Overwegende dat de commissaris-generaal tot de conclusie komt dat de aanvraag kennelijk ongegrond is; dat hij de bestreden beslissing steunt op de motieven dat een aantal tegenstrijdigheden zijn vastgesteld, “dat een aantal van uw verklaringen niet blijken te stroken met de werkelijkheid” en dat “de authenticiteit van de 2 door u voorgelegde convocaties (...) in twijfel (kunnen) worden getrokken”; dat de verzoekende partij vooreerst louter aanvoert dat “de redenen om de echtheid van convocaties in twijfel te brengen (...) onvoldoende en niet aanvaardbaar (zijn)”; dat zij evenwel nalaat in concreto aan te tonen waarom deze twijfel onvoldoende en niet aanvaardbaar is; dat een onderdeel

van een middel dat op zulk een vage en summiere wijze is ontwikkeld de Raad van State niet toelaat zijn wettigheidscontrole uit te oefenen; dat de verzoekende partij voorts aanvoert dat “er soms kleine verschillen bestaan tussen versies van verzoeker en zijn echtgenote”, die hun oorzaak vinden in vertaalproblemen; dat de verzoekende partij met deze kritiek niet in concreto aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal zijn macht heeft overschreden; dat immers moet worden opgemerkt dat de verzoekende partij op het commissariaat-generaal terzake geen voorbehoud heeft gemaakt; dat de verzoekende partij niet eens aanduidt welke verschillen in de verklaringen gezegd aan vertaalproblemen zouden te wijten zijn; dat het enige middel ongegrond is;

Overwegende dat de verzoekende partij geen gegronnd middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf maart tweeduizend en drie, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

De griffier,

M. MILOJKOWIC.

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De voorzitter,

C. ADAMS.